

KATOWAĆ (11) *vb impf*

Oba a oraz o jasne.

inf katować (3). ◇ *praes 1 sg* katuję (1). ◇ *3 sg* katuje (1). ◇ *2 pl* katujecie (1). ◇ *3 pl* katują (3).
◇ *imp 2 sg* katuj (1). ◇ *impers praet* katowano (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu.

Bić, męczyć, tortuować, znęcać się fizycznie; carnificare Mącz, Cn; carnificinam facere, excarnificare, saevire Mącz; cruciare Calag (11) : Ne saevi tantopere, Nie kátuy/ nie bądź tak bárzo okrutnym. Mącz 440d, 39a [2 r.]; Calag 344a; V łupá kátowano/ cierniem go zbodżiono LatHar 521.

katować kogo (5): Widźcie iakoć mię męczą iako wiążą/ iako katuią *MurzHist O3v; GliczKsiąż G2v; SkarŻyw 444; iam fię złych rzeczy ważył/ á nád tobą pomłty łzukáią; iam fię grzechu dopuścił/ á ciebie rozlicznie kátuią LatHar 269, 524.*

Szereg: »karać albo katować« (1): dzieciom á fynom łwym łáyą/ háńbyą/ łromocą/ á one okrutnie karzą/ albo iż tak mam rzec kátuyą. *GliczKsiąż G2v.*

Przen: Dręczyć moralnie [kogo] (1) : Cierpić iftotnie i czuię piekielné męki/ katuić mię/ nie tilko trápi funniěníe a fwiat ten iako łtoj/ niewidział nad mię nic miferniefze⁸⁰ MurzHist K4v.

Synonimy: męczyć, mordować, trapić.

Formacja współrdzenna: ukatować.

Cf **KATOWAN, KATOWANIE, KATUJĄCY**